

Franjo VELČIĆ

U Krku otkriven antički Venerin hram ili srednjovjekovna kapela Svete Ane?

doc. dr. sc. Franjo VELČIĆ
Teologija u Rijeci – područni studij
Katoličkoga bogoslovnog fakulteta
Sveučilišta u Zagrebu
Omladinska 14, Rijeka

UDK 904:72](497.5 Krk)
Izvorni znanstveni članak

Tijekom adaptacijskih radova u prizemlju obiteljske kuće u gradu Krku, u Ulici biskupa A. Mahnića 1, započelih u studenome 2010. godine, otkriveni su ostaci građevine s dobro sačuvanom polukružnom apsidom. Prema nekim indicijama steklo se uvjerenje da je otkriven antički hram rimske božice Venere iz prvog stoljeća prije Krista. Medijska prezentacija arheološkog nalaza bila je na Valentinovo, 14. veljače 2011. godine. Međutim, neki arhivski podaci i druga tiskana povijesna građa upućuju na to da je na tome mjestu vjerojatno bila srednjovjekovna kapela Sv. Ane kod „Malih vrata – a porte piccole”.

Ključne riječi: Venerin hram, kapela Sv. Ane, obitelj Balbi.

Uvod

Mnoga naselja i gradovi koji u kontinuitetu opstojе od antičkih vremena do naših dana, među koja zasigurno spada i grad Krk, kriju u sebi brojne tragove minulih vremena, koja kod preuređenja postojećih objekata ili gradnje novih dolaze na svjetlo dana.

Tako se unutar starih zidina grada Krka, pri adaptaciji zgrade u Ulici biskupa Antuna Mahnića 1, tik do povijesnih Malih vrata koja vode na morsku obalu, kopajući u prizemlju zgrade, naišlo na tragove prethodne gradnje, o čemu su blagovremeno obaviješteni kompetentni djelatnici Uprave za zaštitu kulturne baštine – Konzervatorski odjel u Rijeci. U nastavku stručnog i detaljnog otkopavanja i analize pronađenog, pod budnim okom arheologa prof. Nino Novaka, došlo se do općeg uvjerenja da su otkriveni ostaci antičkog poganskog hrama u čast rimske božice Venere iz 1. stoljeća prije Krista.

U prilog ovom zaključku idu dva ranije otkrivena arheološka nalaza u neposrednoj blizini lociranog antičkog foruma na prostoru današnjega središnjeg gradskog trga. Prvi nalaz je vrlo dobro sačuvan gornji dio žrtvenika, koji neki arheolozi pripisuju božici Veneri, te razni drugi antički ostaci koji su danas pohranjeni i prezentirani javnosti u prizemlju koktel bara Volsonis. Drugi je kameni natpis o obnovi Venerina hrama pronađen 1990. godine, pod rukovodstvom dvojice rimskih prefekta.¹ Sve je to navelo arheologe da postave takav zaključak.

Novi vlasnik kuće, gosp. Robert Rist, krčki odvjetnik,² uz dopuštenje i stručno mišljenje kompetentne struke, postavio je debeli stakleni pod te je tako donji otkriveni antički (ili srednjovjekovni?) sloj u kome se u cijelosti vidi apsida hrama i okrugli postament žrtvenika ili pak antičke statue učinio vidljivim. Tako je vrijedan arheološki nalaz postao vidljiv i dostupan, a vlasnik kuće je ujedno dobio lijep, suvremeno opremljen prodajno-trgovački prostor. Svaki kupac ili namjernik, uz dućansku ponudu, ima i poseban ugođaj drevnosti prostora u kojemu se nalazi, na što upućuje i naziv iznad ulaznih vrata: *TEMPLUM VENERIS I B. C.* te pokraj ulaznih vrata višejezično tumačenje o božici Veneri i rimskome hramu.³

1 Analizu teksta natpisa i njegovo moguće značenje vidjeti u radu: Starac 2000, 22.

2 Vrijedna je pažnje i pohvale izjava odvjetnika Rista: *Ni u jednom trenutku nije mi palo na pamet napraviti ono što su mi mnogi savjetovali – „zakopaj i šuti”* (Trinajstić 2011, 19).

3 Na stilski prikladnoj ploči kod ulaznih vrata čitamo: „*VENERA (grčki Afrodita)* Rođena u morskoj pjeni ona je kći vrhovnog boga Jupitera (*grčki Zeusa*) i božice kiše Dione. Po odabiru Parisa, to je najljepša božica cjelokupnog rimskog panteona. Zahvaljujući svojoj ljepoti i čarolijama kojima je vladala, postala je jedna od najmoćnijih božica. Ni bogovi ni ljudi nisu joj mogli odoljeti. Budući da ljubav u životima bogova i ljudi ima jako važnu ulogu, Venera je bila vrlo cijenjena. Onaj tko joj je iskazivao počasti i prinosio žrtve mogao je biti siguran u njenu naklonost. Sama je bila pomalo nestalna, a sreća koju je pružala često je bila i prolazna. Katkad je činila čuda kakva može učiniti

Medijska prezentacija arheološkog nalaza

Ovo novo arheološko otkriće medijski je, u organizaciji Grada Krka i Konzervatorskog odjela u Rijeci, vrlo vješto i uspješno predstavljeno javnosti na Valentinovo, 14. veljače 2011., tj. u povodu Dana zaljubljenih, a antička božica Venera uz koju ide atribut ljubavi vrlo se dobro uklopila u taj marketinški obilježen dan, što je imalo dobar odjek u tiskanim i elektronskim medijima.⁴ Prigodom predstavljanja nalazišta brojnim novinarima i radoznalim Krčanima govorili su pročelnik Konzervatorskog odjela u Rijeci prof. Željko Bistровić, arheolog prof. Nino Novak i krčki gradonačelnik prof. Darijo Vasilčić.

Mladen Trinajstić, krčki dopisnik riječkog *Novog lista*⁵, popratio je otkriće u kojem se, gotovo sa sigurnošću, tvrdi da je otkriven Venerin hram ljubavi sa željom da to postane jedan dodatni argument i turističke promidžbe grada Krka.

Toliko o pronalasku govore arheolozi i neki materijalni dokazi ondje pronađeni, ali više povijesnih pisanih izvora – pohranjeni u Biskupijskom arhivu u Krku, a vjerojatno i u drugim pismohranama koje čuvaju arhivske spise grada Krka – govori o tome da se na tom mjestu nalazila srednjovjekovna crkva, kapela Sv. Ane, uvijek s atributom „kod Malih vrata - *Santa Anna a Porta piccola*”.

.....

samo ljubav: ciparskom kiparu Pigmalionu oživjela je mramorni kip u koji se on zaljubio. Svoje je ljubimce štitila na bojištima, u morskim olujama i od spleta neprijatelja. Znala je mrziti, jer mržnja je rođena sestra ljubavi. Bojažljivog mladića Narcisa, koji je prema kleveti ljubomornih nimfi prezreo njene darove, dovela je do toga da se zaljubio u samog sebe i na kraju počinio samoubojstvo. Iz goruće Troje spasila je svoga sina Eneju te mu je prorekla da će osnovati narod koji će biti gospodar svijeta. Eneja se s izbjeglim Trojancima konačno iskrcao u Italiji na području kojim je vladao kralj Latin. Tu se oženio njegovom kćerkom Lavinijom te osnovao narod Latina i tako postao praotac svih Rimljana (Latina). Taj narod osvojiti će sve grčke polise i postati gospodar svijeta. Prema Vergiliju, patricijska obitelj Julijevci vuče direktno porijeklo od Eneje preko Romula. Julijevci, ta patricijska, a kasnije čuvena carska obitelj, boginju Veneru smatrala je svojom praroditeljicom te se gradnja Venerinog hrama mogla izvršiti samo po njihovom izričitom odobrenju. Upravo iz tih razloga Venerin hram u Rimu bio je smješten u srcu Cezarovog foruma.”

4 Među brojnim elektroničkim i klasičnim medijskim vijestima spomenimo samo neke: *Otkriven Venerin hram u gradu Krku*, u: Gradske vijesti (<http://otok-krk.org/krk/otkriven-venerin-hram-u-gradu-krku/>); *Venerin hram na Krku – obredi za sreću u ljubavi*, u: Dnevnik TV Nova od 14. veljače 2011.: isti tekst i u elektroničkom obliku; *U Krku pronašli Venerin hram, jednu od najrjeđih antičkih građevina*, u: *Jutarnji list*, od 14. veljače 2011. i u elektroničkom obliku.

5 Usp. Trinajstić 2011, 19.

Kapela Sv. Ane kod Malih vrata – „Capella di S. Anna in Porte Piccole”

Ovaj pridodani naziv „kod Malih vrata - in Porte piccole”⁶ nije samo toponim koji označava jedan od srednjovjekovnih ulaza/izlaza na gradskim zidinama kojim je bio zaštićen grad Krk, nego je i distinkcija zato što i danas u gradu Krku postoji jedna srednjovjekovna kapela posvećena Sv. Ani, a nalazi se u neposrednoj blizini samostana benediktinki, u Ulici Jurja Križanića.

I u dosadašnjoj povijesnoj tiskanoj literaturi spominje se srednjovjekovna kapela Sv. Ane. Dovoljno je spomenuti samo knjigu Mihovila Bolonića i Ivana Žica Rokova *Otok Krk kroz vjekove*⁷ te talijansko i hrvatsko izdanje Krčanke Ane Marije Fiorentin koja uglavnom preuzima podatke Bolonića i Žica-Rokova i pretpostavlja da se odnosi na kapelu Sv. Ane.⁸

Arhivska, rukopisna svjedočanstva o crkvi Sv. Ane kod Malih vrata

Nama su svakako važnije arhivske zabilješke o toj crkvi, a njih ima prilično mnogo. Najstariji poznati arhivski podatak o kapeli Sv. Ane datiran je 21. rujna 1532. godine te spominje da je crkva u prilično lošem stanju, s dva ulazna otvora, ali bez vrata pa i životinje nesmetano u nju ulaze i izlaze je se,

6 U višestoljetnom rasponu od 16. do 18. stoljeća, kada su dokumenti uglavnom bili pisani na latinском, odnosno talijanskom jeziku, nalazimo različite načine i gramatičke verzije bilježenja toponima kod Malih vrata, kao npr.: 25. XII. 1587.: *In Veggia appresso la capella de Sta. Anna de porta piccola*, zatim 10. VIII. 1611.: *La casa in Veggia sopra porte piccole appresso S. Anna* itd.

7 Bolonić i Žic-Rokov, ne navodeći izvore odakle crpe podatke, pišu: „Kapela sv. Ane na Malim vratima spominje se prvi put god. 1393. Bila je u funkciji još god. 1790., ali vizitator kaže da ju treba srušiti. Djelomično je sačuvana u dućanu ispod terase kuće pok. Srečka Skomeršića” (Bolonić – Žic-Rokov 2002, 284).

8 Anna Maria Fiorentin (1993, 193): „La cappella di S. Anna in Piccole Porte. Viene nominata per la prima volta in un documento del 1393. Una parte si è conservata nella casa (sotto alla terrazza) della Pina Scomersich, dove sono stati rinvenuti dei supporti che potevano appartenere alla chiesetta.” U hrvatskom izdanju iste autorice čitamo: „Tako se kapela Sv. Ane na Malim vratima spominje prvi put u ispravi god. 1393. Jedan joj je dio očuvan u kući (pod terasom) Pine Skomeršić, gdje su pronađeni podupirači za koje se pretpostavlja da su pripadali crkvici” (Fiorentin 2001, 185).

smatra očevidac, više ne može nazvati crkvom.⁹ To što je građevina već u prvim desetljećima 16. stoljeća bila napuštena i u trošnom stanju indirektno potvrđuje njezino postojanje krajem 14. stoljeća (1393.), što u svojoj knjizi navode Bolonić i Žic-Rokov.

Međutim, u sljedećim desetljećima 16. stoljeća ipak se pristupilo obnovi te crkve pa je ona četrdeset godina kasnije, u vrijeme apostolske vizitacije Krčke biskupije koju 1579. godine obavlja veronski nadbiskup Augustin Valier, opet građevinski dobro obnovljena, zaključana, iako još nije posvećena, ali kao jedini ukras ima doličnu oltarnu sliku – *pala honorifica*.¹⁰

U prvoj polovici 17. stoljeća u njoj se opet slavila misa dva puta mjesečno, a u nedjelje i blagdane palila su se kandila.¹¹ Četrdeset godina kasnije krčki biskup Juraj Juričin /Georgius Georgiceus/ (1653. – 1660.) vizitirao je i tu kapelu pod duždevim patronatom koju je dužd dodjeljivao kao beneficij. Godine 1659. ta je kapela bila beneficij krčkoga kanonika Nikole Fiorentina.¹²

Međutim, čini se da je na prijelazu iz 17. u 18. stoljeće ta sakralna građevina opet zanemarena zbog ruševnoga stanja, a sve obveze, duhovne i materijalne

9 Biskupijski arhiv Krk (u sljedećim bilješkama kratica: BAK), *Stolni kaptol, Mate Polonijo*, sv. V, int. c.: 21. IX. 1532.: *Ecclesia tituli s. Annae. Rector D. Martinus Foieta. Quae ecclesia est (male) gubernata et in malo statu reperitur. Habet duas januas nec ulla ipsarum clauditur, quia non habet portas, semper patet etiam animalibus intransibus et exeuntibus indifferenter, unde potius stabulum quam ecclesia appellari potest.*

10 Archivio Segreto Vaticano, *Congr. Vescovi e Regolari*, Visita Ap. 80., Misc. Arm. VII 101. Apostolski vizitator je 16. VI. 1579. zapisao: *Ecclesia Sanctae Annae, non consecrata, habet altare cum pala honorifica, in ceteris nudum. Rector est presbyter Dominicus Besatius, sed nullos habet redditus. (Ordinata). Fiant fores, et teneatur clausa.*

11 BAK, *Stolni kaptol, Mate Polonijo*; Polonijo bilježi: 18. XI. 1628. *Altare indiget tobaleis (?). In eo capellanus celebrat bis in mense atque lampadem accendit /na nedjelje i blagdane/.*

12 BAK, *Stolni kaptol, Mate Polonijo*, 21. V. 1659. prigodom pastirskog pohoda krčkog biskupa Juraja Juričina zabilježeno je sljedeće: *Visitò la capella di S. Anna a piccole (sic) porte, (...) annessa all'altare di S. Marco nella chiesa cathedrale (come dicono). Il Rettore è il R. S. Can(oni)co D. Nicolò Fiorentin. Hà d'entrata Ducati tre circa; si cavano del 4.º delle rendite d'un terreno appo (appresso ?, m. op.). S. Salvador. Lobbligo è trasferito all'altar sod.(ett)o di S. Marco. L'altare non è consecrato. Trovò (...) riparato il tetto et incrostata la muraglia di dentro decentemente. La pala dell'altare è in quadro, et hà le cornici all'antica. La pittura è in tela alquanto vecchia, può però servire. V'è in mezo l'immagine della Madonna SS. col Bambino al braccio manco. Alli lati dalla destra hà S. Marco, e dalla sinistra S. Steffano Protom. l'v/ Vi sono 2 candelieri all'altare di legno colorito. Vi manca il crocefisso alla croce di legno. Hà la lampada d'ottone... Per divozione alcuni fanno celebrar più messe fra l'anno. Il giorno della Santa canta il capellano la messa con intervento delli SS.ri Canonici per loro carità e devozione...*

naravi koje su s njom povezane, prelaze na pobočni oltar Gospe Karmelske u krčkoj katedrali.¹³ No kad je crkva opet dobila beneficijata u osobi Krčanina Ivana Andrije Balbija, pulskoga biskupa, opet je „oživjela”, očitio njegovom skrbi.¹⁴ Njegov otac Benetto (Benedetto) Balbi je 15. ožujka 1717. kupio jedan vrt u Krku kod Malih vrata¹⁵ pa je najvjerojatnije ta kapela postala „via facti” njihov obiteljski beneficij. Naime, u izvješću od 20. siječnja 1736. spominje se da crkva ima dobar krov, da je uredna i da se vrata zatvaraju. U unutrašnjosti ima jedan jedini kameni oltar s oltarnom slikom na platnu koja u sredini prikazuje Bogorodicu i s desne strane sv. Marka, s lijeve strane sv. Lovru, a u donjem dijelu sv. Anu, no slika je poslana na popravak.¹⁶

U drugoj polovici 18. stoljeća, 1764. godine, pulski se biskup Ivan Andrija Balbi zahvalio mletačkom duždu i odrekao se tog beneficija koji te iste godine 16. lipnja (1764.) biva predan njegovu nećaku, mladom kleriku – akolitu Teodoru Balbiju.¹⁷ On je taj beneficij dobio kao svojevrsnu studentsku stipendiju za daljnje školovanje na padovanskom sveučilištu. No taj je beneficij Teodor koristio i dalje kad je postao biskup Novigrada u Istri. Ali krajem 18. i početkom 19. stoljeća, u vremenu velikih političkih i društvenih previranja, ta je crkva rapidno propadala i određeno je da je treba porušiti – „da esser demolita”, a njezina dobit prepušta se na raspolaganje biskupu.¹⁸ Tako u zadnjem desetljeću 18. stoljeća crkva Sv. Ane kod malih vrata definitivno ide svome kraju.

U to vrijeme, 1792. godine, na krčku biskupsku stolicu nakon više stoljeća ponovno dolazi jedan Krčanin, Ivan Antun Sintić (1792. – 1837.), koji će 1798.

13 BAK, *Stolni kaptol, Mate Polonijo*; Polonijo u svojim bilješkama primjećuje da je 1685. godine ova crkva „anektirana oltaru Karmine u stolnoj crkvi”, ali iznad Karmine unosi dodatak: sv. Marko. Rektor crkve tada je bio opat Jakov Zottinis. Imala je godišnji prihod od 3 dukata. Ipak veli da je ta kapela „in colmo”, a ne „diroccata” i naređeno je „che siano fatte l'impannate alle finestre”.

14 Ivan Andrija Balbi (1692. – 1771.), član plemićke krčke obitelji venecijanskog podrijetla, bio je najprije ninski (1728. – 1732.), a zatim pulski biskup (1732. – 1771.). Usp. Žic-Rokov 1983, 385.

15 BAK, Stari arhiv Krčke biskupije, sv. 38; *Notarska knjiga krčkog notara Lorenza Nave 1712. – 1731.*, f. 35v.: *Benetto Balbi qui presente comprante (...) il qual orto è posto et sito in Contrada de Porte picole...*

16 BAK, *Stolni kaptol, Mate Polonijo*, sv. V, int. c.: 20. I. 1736.: *Unicum altare lapideum cum portatili infixo, ... sufficiens provisum. Habet Iconam in tela dipictam, in cujus medio B.V.M., ad dextram S. Maurus (Marcus?), ad sinistram vero s. Laurentius; inferius vero s. Anna, qua (quam?) riparari mandavit. – Tectum est bonum. Ecclesia munda, januae tuto clauduntur.*

17 Usp. Jelinčić 1983, 385.

18 Usp. BAK, *Stolni kaptol, Mate Polonijo*, sv. V, int. c.: 1790. *Benefizio del Scolastico Balbi da esser demolita, e trasportati i Sacrifici a benplacito del Vescovo.*

zapisati da je obitelj Balbi tu crkvicu porušila – *arbitrariamente demolita*¹⁹ i, ono što nismo našli nigdje napisano te stoga traži daljnje istraživanje, pripadnici te plemićke obitelji su najvjerojatnije na temeljima porušene crkve Sv. Ane (ili antičkoga hrama?) sagradili svoju novu obiteljsku palaču, što daje naslutiti isklesani grb na ulazu u dvorište te kuće.

Umjesto zaključka

Na temelju ovih arhivskih podataka i tiskanih radova možemo si postaviti pitanje: je li se pod današnjom kućom kod Malih vrata u gradu Krku nalazio antički Venerin hram iz 1. stoljeća prije Krista ili srednjovjekovna kapela Sv. Ane? Mogla je, doduše, srednjovjekovna kapela biti podignuta na ruševinama antičkoga poganskog hrama, što bi značilo da je sadašnje zdanje, obiteljska palača, podignuta na tim dvama temeljima. Doduše, prema sadašnjim spoznajama, na temelju dosadašnjih istraživanja, riječ je samo o jednom temelju, i to navodno onom antičkom, ali pisani dokumenti nedvojbeno govore i o jednom srednjovjekovnom zdanju koje je moralo ostaviti svoje tragove. Osim toga, i relativna niska dubina arheološkog nalaza indicira da bi to mogao biti srednjovjekovni sloj, što je moguće usporediti s antičkim nalazima na središnjem gradskom trgu koji se nalaze na mnogo dubljoj razini postojeće zgrade današnjeg koktel bara Volsonis. Tu bi dvojbu mogla riješiti daljnja arheološka istraživanja na širem okolnom području oko Malih vrata jer ni ono što je pronađeno pod kućom Pine Scomersich, desetak metara istočnije od suvremenog nalaza atribuiranog antičkom hramu, ne bi bila kapela Sv. Ane, što su zaključili Bolonić i Žic-Rokov, a preuzela i Fiorentin s obzirom na to da nisu znali za postojeća recentna otkrića. Vrijedi uzeti u obzir i postojeće dimenzije otkrivenog nalaza i rekonstruirati mogući areal antičkog, odnosno srednjovjekovnog zdanja za koje pouzdano znamo da je imalo dvoja vrata i više prozora, što govori da nije riječ baš o maloj kapeli nego o crkvi većih dimenzija.

.....
 19 BAK, *Stolni kaptol, Mate Polonijo*; Biskup Sintić piše: *Capella di S. Ana esistente in questa Città, chiesetta arbitrariamente demolita dalla Famiglia Balbi; del Benefizio è investito Mons. Teodoro Balbi Vescovo di Cittanova; risiede in Città nova. Annuo rendita L 150.*

Izvori i literatura

Archivio Segreto Vaticano, *Congr. Vescovi e Regolari*, Visita Ap. 80., Misc. Arm. VII 101.

Biskupijski arhiv Krk, Stari arhiv Krčke biskupije, sv. 38: *Notarska knjiga krčkog notara Lorenza Nave 1712. – 1731.*

Biskupijski arhiv Krk, *Stolni kaptol, Mate Polonijo*, sv. V.

BOLONIĆ, Mihovil – ŽIC-ROKOV, Ivan, *Otok Krk kroz vjekove*, Zagreb: Kršćanska sadašnjost, ²2002.

FIORENTIN, Anna Maria, *Veglia la „splendidissima civitas Curictarum”*, Pisa: Edizioni ETS, 1993.

FIORENTIN, Anna Maria, *Krk – splendidissima civitas Curictarum*, III. dopunjeno, prvo hrvatsko izdanje, prijevod s talijanskoga Franjo Matejčić, Rijeka: Povijesno društvo otoka Krka (*Krčki zbornik*, sv. 44. Posebno izdanje, sv. 38), Izdavačka kuća Adamić, 2001.

JELINČIĆ, Jakov, Balbi, Teodor Loredano, *Hrvatski biografski leksikon*, sv. I. (A – Bi), ur. Nikica Kolumbić, Zagreb: Jugoslavenski leksikografski zavod, 1983., s. v.

STARAC, Alka, Natpis o obnovi Venerina hrama u Kuriku, *Obavijesti (Hrvatskog arheološkog društva)* XXXII (2000) 2: 22.

TRINAJSTIĆ, Mladen, Antički Venerin hram „izronio” u kući krčkog odvjetnika, *Novi list*, od 15. veljače 2011., str. 19.

ŽIC-ROKOV, Ivan, Balbi, plemićka obitelj venecijanskog podrijetla nastanjena u Krku, *Hrvatski biografski leksikon*, sv. I. (A – Bi), ur. Nikica Kolumbić, Zagreb: Jugoslavenski leksikografski zavod, 1983., s. v.

****Otkriven Venerin hram u gradu Krku*, u: *Gradske vijesti* (<http://otok-krk.org/krk/otkriven-venerin-hram-u-gradu-krku/>)

****U Krku pronašli Venerin hram, jednu od najrjeđih antičkih građevina*, *Jutarnji list*, od 14. veljače 2011.

****Venerin hram na Krku – obredi za sreću u ljubavi*, u: Dnevnik TV Nova, emitiran 14. veljače 2011.

Franjo VELČIĆ

Nella città di Krk (Veglia) scoperto il tempio romano di Venere oppure la cappella medievale di sant'Anna?

Riassunto

Durante il restauro d'una casa nella città di Krk (Veglia) nell' odierna Via A. Mahnić 1, nella prossimità della medievale Porta piccola che mena alla riva del mare, sono pervenuti alla luce del giorno le fondamenta d'un edificio preesistente con un abside semicircolare. Le prime indicazioni menavano verso un tempio pagano, dedicato alla dea romana Venere. A favore di tale attribuzione indicavano due precedenti scoperte, in luoghi però diversi: l'ara sacrificale della dea Venere e la lapide romana che indica il restauro del tempio di Venere. La recente scoperta è stata resa al pubblico il giorno 14 febbraio 2011, cioè nel ricordo di San Valentino, santo "degli innamorati", facendo così un paragone con la dea romana Venere, che fu dea dell'amore. Però da diverse fonti archivistiche, come pure quelle pubblicate in diversi libri, deriva d'essere una chiesa o cappella medievale dedicata a sant'Anna con la precisione toponomastica "a porte piccole" e simili espressioni. Questa cappella fu demolita verso la fine del secolo XVIII durante il vescovato del vescovo Vegliotto, Giovanni Antonio Sintich (1792-1837), ed in quel periodo di tempo fu probabilmente costruita l'attuale casa che al principio probabilmente apparteneva alla nobile famiglia dei Balbi, d'origine veneziana.

Parole chiave: città di Krk (Veglia), il tempio romano di Venere, cappella medievale di sant'Anna.